

LÁ THƯ MỤC VỤ

“Con người” : hai chữ vẫn tắt nhưng nói lên một điều rất hệ trọng, đó là chữ “CON” đi trước chữ “NGƯỜI”. Vậy nếu không là “NGƯỜI” thì ắt sẽ là một thứ “CON”. Chính phần tâm linh làm nên chất ‘NGƯỜI’, do đó nếu vắng đi phần tâm linh, thì làm sao chúng ta có thể cân bằng được những đòi hỏi mù quáng rất điên rồ và rất vô tận của thể xác ? Lúc ấy chỉ còn biết sống theo bản năng, thử hỏi có khác gì con vật hay không ? Tiên đề mà lý thuyết cộng sản đưa ra là chỉ đặt nặng vấn đề vật chất và đấu tranh giai cấp đồng thời huỷ bỏ phần tâm linh, đã sai lầm từ trong lý thuyết, nên không lạ gì khi cái chủ nghĩa quái thai ấy cứ phạm hết sai lầm này đến sai lầm khác. Bởi đó, muốn xây dựng một xã hội công bằng, bắt buộc chính phủ phải công nhận phần tâm linh.

Trong phần chữ “CON” thì bản năng tình dục (Sex) là một nhu cầu không thể cưỡng lại được. Chính Thiên Chúa sáng tạo ra Sex và ban cho nó sức mạnh khủng khiếp ấy. Nhưng tại sao Thiên Chúa lại hành động như thế, thì đó mới là vấn đề. Thánh Phaolô (bài đọc 2) đã có những lời khuyên rất thực tế về nhu cầu này. Thiên Chúa đã sáng tạo ra “Tình yêu” và “Tình dục” để con người cộng tác với Chúa trong công trình sáng tạo. Yêu bằng ý nghĩ mà thôi là thứ tình yêu không có thật và chỉ đi tìm thân xác mà thôi lại là thứ tình yêu tật nguyên.

Sex mạnh lắm nhưng không phải là mạnh quá. Sex là công cụ giúp con người đạt tới mục tiêu là truyền giống nòi. Nó luôn thúc bách để công trình sáng tạo của Thiên Chúa không dừng lại. Nhưng nó không mạnh đến độ không thể cưỡng được. Người nào vội đầu hàng, sống buông thả theo tình dục, thì thành con thú không hơn không kém và tự hủy nhân tính của mình. Hậu quả sẽ khủng khiếp mà một khi hối hận thì đã quá muộn màng ! Do đó, phải tập kiểm chế tình dục. Luôn luôn biết rằng tình dục là công cụ của sáng tạo và là bạn đồng hành của tình yêu. Nhưng nó cũng là con dao hai lưỡi rạch nát cuộc đời.

Vậy phải đón nhận tình dục thế nào ? Chế ngự tình dục ra sao ? Nó là công cụ sáng tạo của Chúa mà ! Nó là hồng ân Đấng Hoá Công ban cho, thế thì tại sao lại từ chối hồng ân của Người ? Nên nhớ : Cái tốt, cái xấu đều phải tuân theo nguyên tắc này : Đúng lúc, đúng cách và đúng chỗ. Linh mục Ngô Phúc Hậu cho những ví dụ sau đây : 1. Một cô giáo, vì cho rằng đọc kinh là tốt (dĩ nhiên không ai phản đối cô), nhưng cô ấy lại đọc kinh ngay trong giờ giảng bài. Thế là cô cho các học sinh ngồi chơi. Có ai hỏi tại sao, thì cô tinh bơ trả lời “Tôi đang đọc kinh, có được không ?” Tất nhiên là không, vì đọc kinh không đúng chỗ, không đúng lúc. 2. Ai cũng công nhận tắm là tốt cho vệ sinh cơ thể. Nếu như ai cũng xách thùng nước ra ngay bùng binh giữa phố mà tắm. Nếu cảnh sát hỏi tại sao, cứ tinh queo trả lời “Tắm là tốt mà, có được không ?” Dĩ nhiên là không, vì tắm không đúng chỗ. Tắm như thế là xấu. 3. Ăn là một nhu cầu căn bản và là một nhu cầu cấp bách. Ăn để sống. Thế nhưng khi một người nhai nhồm nhoàm, ngốn ngáo... hời hả như sợ người khác ăn hết phần của mình. Có ai hỏi tại sao lại ăn như thế, cứ phớt tình trả lời “Ăn là tốt, ăn là một bổn phận để đáp ứng một nhu cầu căn bản mà. Có được không ?” Chắc chắn là không, vì ăn không đúng cách là không tốt, ăn như thế chẳng khác nào heo ăn !

Tình dục chỉ trở thành tốt khi con người hưởng thụ nó ĐÚNG LÚC, ĐÚNG CHỖ và ĐÚNG CÁCH. Đúng lúc là trong hôn nhân. Đúng chỗ là với người hôn phối. Đúng cách là trong yêu thương và kính trọng nhau. Tình dục đúng lúc, đúng chỗ, đúng cách được đánh giá là thánh thiện, là hồng ân của Chúa. Ngược lại, tình dục không đúng lúc, không đúng chỗ, không đúng cách bị coi là tội dâm ô, ngoại tình và bị xếp ngang hàng thú vật. Thánh Phaolô viết :”Mọi tội lỗi người ta phạm đều bên ngoài thân xác của mình, nhưng kẻ tà dâm thì lại phạm tội ngay trong thân xác của mình”. Hãy suy nghĩ câu này để khám phá ra giá trị cao quý của thân xác mà Thiên Chúa ban cho. Nó là đền thờ Chúa Thánh Thần để xứng đáng được kính trọng và yêu thương, chứ không phải là món đồ chơi, chơi chán thì vất, như cả một trào lưu xã hội sa đọa đang khai thác mọi hình thức hấp dẫn hầu đầu độc giới trẻ. Bậc phụ huynh hãy tâm sự với các con em rằng chúng con là những “Subject” có nhân phẩm chứ không thể và không phải là những “Object” mà ai muốn làm gì thì làm, cương quyết không để bất kỳ ai lạm dụng các con như một món đồ chơi .

